

Teatr Wielki w Łodzi

Cyfrowe Muzeum Teatru Wielkiego w Łodzi

Giuseppe Verdi

TRAVIATA

24 kwietnia 2012 roku

opera w trzech aktach
libretto: Francesco Maria Piave wg „Damy Kameliowej” Aleksandra Dumasa – syna

(spektakl grany w języku włoskim z napisami w języku polskim)

Streszczenie libretta

Akt I

W apartamentach pięknej kurtyzany Violetty Valéry odbywa się wspaniały bal. Gospodynię otacza rój paryskiej złotej młodzieży, a także i kilku starszych arystokratów. Alfred intonuje toast na cześć władającej światem miłości. Alfred jest po raz pierwszy

Teatr Wielki w Berlinie

w domu Violetty, wprowadzony przez jednego z przyjaciół. Widział ją jednak nieraz i pokochał gorąco od pierwszego wejrzenia. Nie tak przed Violetką swoich uczuć, ona jednak oświadcza, że jej serce nie jest już zdolne do prawdziwej miłości, i radzi Alfredowi, aby starał się zapomnieć o niej, póki jeszcze czas. Jednak pod wpływem gorących słów Alfreda w sercu Violetty budzą się echa dawnych, zapomnianych już uczuć. Zostawszy sama, rozmyśla nad pustką i nicością życia, jakie dotychczas pędziła, pozornie tylko wesołego i bez troski. Postanawia zerwać z przeszłością i u boku Alfreda rozpocząć nowe życie.

Akt II

Odsłona pierwsza

Alfred i Violetta porzucili Paryż i żyją w ustronnej willi pod miastem, z dala od

świata, zajęci wyłącznie swoją miłością. Alfred nie domyśla się, że Violetta ma poważne trudności materialne. Gdy przypadkiem dowiedział się od służącej Anniny, że pani kazala jej jechać do Paryża, i sprzedać znajdujące się tam sprzęty i kosztowności, śpieszy sam do miasta, by zdobyć środki potrzebne dla uregulowania długów i zobowiązań swej ukochanej. Wkrótce po jego odje-

Teatr Wielki Opera Narodowa

ździe zjawia się w willi ojciec Alfreda. Przyjechał, by odebrać Violetcie swego syna. Siostra Alfreda jest bowiem zaręczona i do małżeństwa tego rodzina Germontów przykłada wielką wagę, gdyby jednak narzeczony jej dowiedział się, że Alfred żyje u boku upadłej kobiety, zerwałby zaręczyny. Stary Germont widzi, że Violetta nie jest już płochą zalotnicą, jaką była dawniej, wielkość jej miłości wzrusza go głęboko, jednak przeważa w nim wzgląd na obyczaje i przesady, głęboko zakorzenione w jego środowisku. Błaga więc Violetkę, aby dla dobra Alfreda i jego rodziny zrezygnowała ze swej miłości. Violetta, która już wiele poświęciła dla Alfreda, godzi się wreszcie i na tę najcięższą ofiarę. Gdy Alfred wraca, oświadcza mu, że musi na krótki czas wyjechać. Po odjeździe Violetty, Alfred odnajduje list, w którym

ukochana donosi, że wyjeżdża na zawsze, postanowiła bowiem wrócić do Paryża i prowadzić dawny tryb życia. Miotany gniewem i zazdrością, chce natychmiast podążyć w ślad za nią, jednak wybiegając z domu spostrzega w drzwiach swego ojca. Ten w serdecznych słowach błaga Alfreda, by nie szukał Violetty i wrócił do rodziny; prośby jego jednak nie odnoszą skutku.

Opera *Traviata*

Alfred śpieszy do Paryża szukać Violetty.

Odstona druga

U Flory Bervoix, przyjaciółki Violetty, odbywa się przyjęcie. Dla zabawienia licznych zebranych gości gospodyni zaprosiła hiszpański zespół baletowy. Wśród przybyłych jest także Violetta, u boku barona Douphala. Zjawia się Alfred. Udając, że nie dostrzega Violetty, zasiada do gry w karty z baronem. Szczęście mu sprzyja – wygrywa poważne sumy, następnie prowokuje rozdrażnionego już rywala do ostrej wymiany zdań i wreszcie wyzywa go na pojedynek. Gdy Violetta stara się zapobiec starciu, Alfred obrzuca ją obelgami, następnie ciska jej pod nogi wygrane przed chwilą pieniądze, jako zapłatę za chwile spędzone z nią. Upokorzona i załamana Violetta mdleje, zaś ojciec

Alfreda, który zjawia się właśnie w tym momencie, wyprowadza syna czyniąc mu wyrzuty za jego brutalne zachowanie.

Akt III

Tragiczne przejścia podkopały do reszty i tak już słabe zdrowie Violetty. Ciężko chora, leży samotna w swym mieszkaniu, marząc tylko o tym, by przed

Teatr Wielki w Łodzi

śmiercią jeszcze raz ujrzeć ukochanego. Alfred dowiedział się poniewczasie, jak wielką ofiarę poniósł dla niego Violetta, i zdołał u ojca wybłagać zezwolenie na ślub z ukochaną. Przybywają obydwaj do domu Violetty, która na widok Alfreda zapomina o swej chorobie i wraz z nim snuje plany szczęśliwej przyszłości. Jednak jest już za późno. Życie Violetty z wolna gaśnie – w ramionach ukochanego oddaje ostatnie tchnienie.

Józef Kański
Przewodnik operowy,
PWM Kraków, 1968

Violetta Valéry
Flora Bervoix, przyjaciółka Violetty
Annina, pokojówka Violetty
Alfred Germont
Georges Germont, ojciec Alfreda
Gaston, wicehrabia
Baron Doupfal
Markiz d' Obigny
Doktor Grenvil
Józef, służący Violetty
Służący Flory
Postaniec

obsada

JOANNA WOŚ
AGNIESZKA MAKÓWKA
MARIA SZCZUCKA
MIROŚLAW NIEWIADOMSKI
ZENON KOWALSKI
DOMINIK SUTOWICZ
ANDRZEJ KOSTRZEWSKI
PRZEMYSŁAW REZNER
RAFAŁ PIKAŁA
MARCIN CIECHOWICZ
CEZARY SOCHA
ZBIGNIEW KUŹNIK

CHÓR • BALET • ORKIESTRA
TEATRU WIELKIEGO W ŁODZI

dyrygent

JACEK BONIECKI

kierownictwo muzyczne
reżyseria
kostiumy
kierownictwo chóru
inspicjenci

realizatorzy

TADEUSZ KOZŁOWSKI
JANINA NIESOBSKA
MARIA BALCEREK
WALDEMAR SUTRYK
ZBIGNIEW PAWEŁCZYK
ANDRZEJ KOWALIK

Dyrektor naczelny – Wojciech Nowicki
Dyrektor artystyczny – Waldemar Zawodźniński

INSTYTUCJA KULTURY SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

partner mediów Teatru

